

Atlantikwall

De Atlantikwall, een verdedigingslinie gebouwd door de Duitse bezetter tijdens de Tweede Wereldoorlog, moest de kust en het achterliggende land beschermen tegen een invasie van de geallieerden. De Atlantikwall liep vanaf Noorwegen tot het Franse Biaritz. Walcheren nam een belangrijke plaats in binnen deze linie en in de duinen en op de dijken werden veel bunkers gebouwd. Deze vormden het Seefront. In het achterland ontstond ook een verdedigingslinie, het Landfront. De Westerscheldemonding gaf ook toen al toegang tot de belangrijke haven van Antwerpen. Als voorbereiding op de bevrijding in eind 1944 zijn de Walcherse dijken op vier plaatsen gebombardeerd om zo het eiland onder water te zetten. Dit is gedaan om de Duitse verdediging te verzwakken. Na een hevige strijd met vele slachtoffers onder burgers en militairen was Walcheren uiteindelijk in november 1944 bevrijd. Na de oorlog zijn vele bunkers gesloopt. De Stichting Bunkerbehoud zet zich in om ze te behouden als cultuurhistorisch monumenten en ze educatief open te stellen voor bezoekers.

In Vlissingen en Zoutelande zijn een aantal bunkers gerestaureerd, als bunkermuseum ingericht en in het seizoen gratis te bezoeken.

Landfront Vlissingen

Het Landfront, de natte tankgracht met bunkers.

Vlissingen had gedurende de Tweede Wereldoorlog een belangrijke positie en werd krachtig versterkt in de Atlantikwall opgenomen. Om de stad tegen aanvallen in de rug te beschermen, werd er aan de landzijde een verdedigingslinie aangelegd. Dit Landfront bestond uit een kilometerslange tankgracht met daarachter tientallen kazematten voor mitrailleur of antitankgeschut. De linie begon in het westen in de duinen van Groot-Valkenisse en liep langs Koudekerke naar het Kanaal door Walcheren. Aan de oostelijke zijde van het kanaal vervolgde het Landfront de richting Ritthem waar de linie in de Schorepolder bij het Fort Rammekens eindigde met een tankmuur.

Omgeving Koudekerke

Het Landfront was opgezet als lineaire verdediging, het was een zigzaglopende natte tankgracht met daarachter bunkers die het voorveld van de linie dekten. De verdediging werd primair gevoerd door kazematten voor mitrailleurs. De mitrailleur deed haar intrede in de Eerste Wereldoorlog en bleek een geducht wapen. Het is veelvuldig in de Atlantikwall gebruikt. Er zijn zware betonnen bunkers voor ontworpen en gebouwd. Het wapen werd opgesteld achter een zware en kostbare pantserplaat. Op plaatsen waar de tankgracht wegen kruiste zouden de bruggen een toegang bieden voor voertuigen en tanks. Slechts de meest belangrijke bruggen bleven behouden en werden voorzien van springladingen en gedekt door antitankgeschut. Het Landfront bij Koudekerke werd verdedigd door mitrailleurkazematten van het type 623. Geschutsbunkers met antitankkanon van het type 600, 625 en 631 bewaakten de bruggen.

Bunkerroute, 2^e Fase

In 2010 werd als onderdeel van de verevening van de uitbreiding van zes minicampings, in samenwerking met diverse overheden, de 2^e Fase van de bunkerroute langs het Landfront gerealiseerd.

Hier staat een geschutsbunker van het type 631, *Schartenstand fur 4,7cm Festungspak*, specifiek ontworpen voor een Tsjechisch kanon. Het betrof hier een modern snelvurend antitankkanon met een kaliber van 4,7 cm. Dit wapen is door de Duitsers massaal in Polen buitgemaakt. Het kanon dekte de brug.

Type 631.

Er staat ook een bunker van het type 623, *M.G. Schartenstand mit Vorsatzplatte*. Dit type mocht alleen flankerend worden ingezet. De schootsopening is niet direct richting vijand gericht, maar het voorveld werd onder een hoek bestreken. De relatief dunne pantserplaat (6 cm) was te zwak voor een directe treffer. De mitrailleur kon vuur uitbrengen op de strook voor de begraafplaats.

Type 623.

Bunkerroute Valkenisse - Koudekerke

aangeboden door

Verevening Mini-Campings

in samenwerking met

Stichting Bunkerbehoud

Bruggeme 7
4337 AX Middelburg
0118 – 615120

www.bunkerbehoud.com

